

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרטז

ערב שבת קודש פ' ויקרא, ב' ניסן ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

IN LOVING MEMORY OF MY DEAR IN-LAWS

Reb Dovid Asniel ben Reb Eliyahu ע"ה

Ekman

Passed away on 5 Sivan - Erev Shavuot, 5765

Mrs. Devora Rivka bas Reb Yosef Eliezer ע"ה

Marenburg

Passed away on the second day
of Rosh Chodesh Adar, 5766

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY THEIR SON-IN-LAW AND DAUGHTER

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel

Shagalov

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

לסיים בזריזות את ההכרזה

בקשר עם ב' ניסן והשיחה שהובאה ב"דבר מלכות" של גליון זה, הבאנו צילום מיוחד (מוקטן), מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח (נדפסה בסה"ש תשמ"ח ח"א ע' 347)

אשר ענינים אלו (שמחה וחיות) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת תשמח (תשכח וקשמת), ויחייט"שנה לנשיאתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו -

יב. והמעשה הוא העיקר!

יש לסיים את "מעשינו ועבודתינו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות,

אשר, ענינים אלו (שמחה וחיות) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת תשמח (תשכח וקשמת), ויחייט"שנה לנשיאתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו -

שעי"ז פועלים כביכול ה"אחישה" דהזריזות אצל הקב"ה - "אלקיכם כהן הוא"⁹⁴, ו"כהנים זריזין הם"⁹⁵ - לגאול את בניי בוריוזת הכי גדולה, תיכף ומיד ממש. "לא עיכבן המקום כהרף עין"⁹⁶.

זאת ועוד:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק⁹⁷ - בשעתו - שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים - הרי כדאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאי אפשר לצחצח את הכפתורים יתר על המדה⁹⁸ - כפי שרואים במוחש שצחצוח יתר משפשוף את הכפתור ומקלקל יסוד!

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צ"ל אגף הזריזות של הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

והמעשה הוא העיקר:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות . . שעי"ז פועלים כביכול ה"אחישה" דהזריזות אצל הקב"ה - "אלקיכם כהן הוא", ו"כהנים זריזין הם" - לגאול את בניי בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן המקום כהרף עין".

זאת ועוד: כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק - בשעתו אז - שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים - הרי בודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה - כפי שרואים במוחש שצחצוח יתר מחסר מן הכפתור ומקלקל יסוד!

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות ומוכרחת כביכול הזריזות של הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

ב"ה

דבר מלכות

פעולת העם בהכרזת "יחי המלך" / משיחה ב' ניסן התשמ"ח

זמן הגאולה

נמצאים כבר ביום השבת, ג' ניסן, ואעפ"כ לא נושענו! / הזמן הנוכחי באור הגאולה

ניצוצות של משיח

משיח הבטיח "היום" / קמעי שיחות קצרים ופתגמים בעניני משיח

המעשה הוא העיקר

בציוויי הרבי - אין בחידה! / הוראות למעשה בפועל

יילחום מלחמת ה' - וינצח

הם סבורים שע"י הצבעתם בעד מסירת חלקים מא"י, ימנו אותם לחברי כנסת...

יומן תשמ"ז - פרסום ראשון

פרק כ"א / יומן מההנעה ונשמע בבית חיינו - 770 בתאריכים הסמוכים לשבת זו בשנת התשמ"ז

כתב-יד-קודש

לסיים בזריזות את ההכרזה / צילום מיוחד מהגהת הרבי על שיחת ב' ניסן התשמ"ח

"רואים בפועל שהנפקת בולים תופסת מקום ופועלת בעולם" (י"א ניסן תשמ"ה)

מידע, מחירים והזמנות

www.bul.770.org.il

גליון בולים, מעטפת יום ראשון, עלון הסבר, דף מזכרת
אה"ק: 03-9600667 ארה"ב: 212-2023275 א"ל: bul@770.org.il

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כשהגיעו לשדה התעופה סירב קברניטי הטיסה לקחת עמו את המצות. תוך כדי כך הגיע הוראה טלפונית מכ"ק אד"ש (דרך המזכירות) שלא ינהלו איתו מלחמה כי מי יודע מה יהי הלאה.

הטיסה המדוברת נועדה לעבור דרך לונדון, שם מצטרפים אלי' נוסעים נוספים. את המצות שלחו לבסוף במטוס אחר שטס ישירות לאה"ק, והם הגיעו עוד לפני הטיסה הנ"ל, בה ה' השליח מצוה התמים אברהם קנלסקי.

לאחר-מכן נודע שבלונדון ניסתה להכנס למטוס מחבלת ערבי' עם מזוודת נפץ, ואחד משרות הבטחון חשד בה, וכשבדק את המזוודה שבידה גילה שהיא מלאה בחומר נפץ פלסטי, ויהי לנס.

הסיפור פורסם בהרחבה בכלי התקשורת, כשרבים מהם מציינים את הוראת הרבי לתמים הנ"ל לתת את הדולר לצדקה לפני הטיסה.

כשהגיע הנ"ל לאה"ק כבר המתינו עברו בשדה התעופה חבילות המצות.

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס בגאולה האמתית והשלימה

●

המדור הבא - כתב-יד-קודש - מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג

ומרת גי' שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב זל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

ולעילוי נשמת מרת ח'שא ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר ע"ה

ולע"ז ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ש'נאל

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחטיא - מרת ח'י רחל בת שפירנצא ש'נאל

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

פעולת העם בהכרזת "יחי המלך"

- צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך" ● כמודגש גם בהכרתת המלך - שהעם מכריזים "יחי המלך"
  - גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך" ● הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה יתירה אצל מלך המשיח ●
- קטעים מתוך שיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח = מוגה

כאמור, שהדם שבלב עצמו נמצא בתמידות בכל האברים, "התפשטות והילוך החיות מהלב אל כל האברים . . . כהלכתו תמידי כסדרו . . . (ש)כל האברים מקושרים יחד ומקבלים חיותם . . . מהלב".

ויתרה מזה:

הקירוב שבין המלך להעם הוא לא רק ביחס להמשכת החיות דכל העם, שמקבלים חיותם מהמלך, אלא גם לאידך גיסא - שמציאותו של המלך תלוי' בהעם "אין מלך בלא עם"⁵, כלומר, אע"פ שנקראים "עם, מלשון עוממות . . . רחוקים ממעלת המלך",

א. ביחס שבין העם לנשיא ומלך - ב' קצוות:

מחד גיסא - תנועה של רוממות והבדלה, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם"¹, "עם" דייקא, "מלשון עוממות, שהם דברים נפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך"². וכמודגש בענין היראה והביטול - "שום תשים עליך מלך, שתהא אימתו עליך"³.

ולאידך גיסא - תכלית הקירוב, כאמור, שהמלך הוא "לב כל קהל ישראל", והרי אין לך קירוב גדול יותר מקירוב הלב⁴ לאברי הגוף,

- (1) שמואל א ט, ב. נתבאר באוה"ת וירא כרך ד תשסד, ב. שה"ש כרך ב' ע' תיד-טנו. ועוד.
- (2) שעהיה"א פ"ז (פא, ב).
- (3) שופטים יז, טו. סנהדרין כב, א (במשנה).
- (4) יותר מהמוח, ראש החיות, וגם הנהגתו אברי הגוף היא בדרך של ציווי ופקודה כו' (היפך תנועת

(* הערת המו"ל: צילומים מעלי ההגהה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחה זו נדפסו לראשונה ב"יחי המלך" גליונות: א ע' 1, שכת ע' 16, שנו ע' 33, תה ע' 14, תס ע' 3-8, וכן במדור הכתב-יד-קודש בסוף גליון זה. להעיר, כי ע"פ צילום ההגהה שנדפס בגליון א' (ונתפרסם בזמנו בכמה מקומות) נראה שהמובא בשה"ש תשמ"ח ח"א סוף ע' 350 צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"פ פעולת העם" - הוא טעות, וצ"ל "גם) ע"י פעולת העם", וכן עשוינו בפנים.

הרי, ביחד עם זה (ואדרבה – בגלל זה) פועלים הם את המלכות – המלך.

וכמודגש גם בהכתרת המלך – שהעם מכריזים "יחי המלך" (כפי שמצינו גם במלכות⁷ בית דוד⁸), שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך⁹.

ב. [.] נוסף על האמור לעיל ע"ד ההוספה בענין החיים (מידי שנה בשנה, ועאכו"כ בשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור – הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות:

לאחרי שישנה השלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו – צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו – שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר – כ"ק מור"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא ע"ד הצורך להכריז "עד מתי", שע"י מקרבים ומזרזים את הגאולה¹⁰ – די"ל, שנוסף על הדגשת הצפי, הבקשה והדרישה על הגאולה [שיבוא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן דמראה באצבעו ואומר זה¹¹, הנה המלך

(6) "כי אילו אפילו היו לו בנים רבים מאד, לא שייך שם מלוכה עליהם, וכן אפילו על שרים לבדם, רק ברוב עם דוקא הדרת מלך" (שעה"ה"א שם).

(7) ראה מ"א, א, לד-לט – בנוגע לשלמה.

(8) ועד"ז בודד (שם לא) – אבל לא בנוגע לענין ההכתרה.

(9) ובזה גופא – "יצלח מלכא .. כי התפלה על החיים וההצלחה" (רד"ק עה"פ שם, לד).

(10) ראה שיחת אחש"פ תרצ"ט (הועתקה בחוברת "כרם חב"ד" – ניסן תשמ"ז ע' 65). וראה שיחת ז' מרחשון תשמ"ז. לקו"ש וישב תשמ"ז בסופו. ובכ"מ.

(11) ע"ד מאחז"ל - שמור"ד ספכ"ג. פרי"י בשלח טו, ב.

המשיח, בשר ודם, כפס"ד הרמב"ם¹² "יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל", יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכתרה – "יחי המלך", שע"י פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

ג. ויש להוסיף שאצל מלך המשיח מודגשת יותר שייכותו לכאו"א מישראל (נוסף לכך שכל מלך הוא "לב כל קהל ישראל") – שלכן, בכחו וביכלתו דכאו"א מישראל לפעול הענין ד"יחי המלך".

על הפסוק¹³ "דרך כוכב מיעקב" מצינו ב' דרשות בחז"ל: (א) "כוכב" קאי על כאו"א מישראל¹⁴, (ב) "כוכב" קאי על מלך המשיח¹⁵.

ונתבאר במק"א¹⁶ שאין סתירה בדבר¹⁷ (ואדרבה, ב' המאמרים מסייעים זה לזה) – ע"פ הידוע¹⁸ שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח, היא בחי' היחידה שבנפש כאו"א, שהיא ניצוץ מהיחידה הכללית, נשמתו של משיח צדקנו¹⁹.

ונמצא, שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל – שעצם נשמתם, בחי' היחידה²⁰, היא ניצוץ מנשמתו

(12) הל' מלכים ספ"א.

(13) בלק כז, יז.

(14) ירושלמי מעשר שני פ"ד ה"ו.

(15) ירושלמי תענית פ"ד ה"ה. רמב"ן עה"פ. ועוד.

(16) לקו"ש ח"ב ע' 599. שם ע' 692 בהערה. ובכ"מ.

(17) ובפרט ע"פ הידוע שכל הפירושים בפסוק אחד שייכים זל"ז (ראה לקו"ש ח"ג ע' 782. ובכ"מ).

(18) מאור עינים ס"פ פינחס. וראה גם סה"מ תרמ"ג ע' ע.

(19) רמ"ז לזח"ג רס, ב. אוה"ת נצבים ע' א"רעו. סה"מ תרכ"ז ע' טז. ד"ה והניף תרח"ץ. סה"מ תרצ"ט ע' 207. ועוד.

(20) להעיר, שמקום משכן בחי' היחידה הוא בלב (ראה המשך תער"ב ח"א ע' נט), די"ל דוגמתו בכללות ישראל, יחידה הכללית דמשיח – מלך המשיח, "לב כל קהל ישראל".

בבית הכנסת למטה הרבה רעש ודיבורים לקראת הבחירות לרבני השכונה שהתקיימו למחרת השבת. הגבאים מינו אחראים לשמור על השקט.

וי' קושיא פ' הגרי"ג, ג' ניסן: בסיום תפלת מוסף (למעלה), טרם יציאתו של כ"ק אד"ש, הכריז הגבאי פינסון גם על-דבר הבחירות לרבני השכונה ביום ראשון. כ"ק אד"ש לא ירד היום להתוועדות.

בשעה מוקדמת מהרגיל (1:30 לערך) יצא כ"ק אד"ש מחדרו אל הספרי', ועקב כך וועד המסדר לא הי' מוכן עדיין. על השולחן שמול חלון המזכירות ראה כ"ק אד"ש חומש וסידור מונחים על פניהם, והפכם [מיד אח"כ חטפו אותם בחורים להתפלל וללמוד בהם]. כשהגיע כ"ק אד"ש לדלת הספרי' היא היתה עדיין נעולה, ורק לאחר שדפק על הדלת פתחוה מבפנים ונכנס. כעבור כשעה חזר לחדרו הק'.

בחירות לרבני השכונה

וי' ראשון, ג' ניסן: כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל, וחזר בשעה מאוחרת יחסית.

בשעת השקיעה התקיימה שאיבת "מים שלנו" עבור אפיית מצות לכ"ק אד"ש למחרת. המתחיל הי' הרב חודקוב.

היום התנהלו בהצלחה הבחירות לרבני השכונה, בהם הצביעו למעלה מ-95% מתושבי השכונה. למקום ראשון נבחר הרב יהודה קלמן מרלאו, למקום שני הרב אברהם אזדבא, ולמקום שלישי הרב דוד חנזין מפתח תקוה. כעת מחכים למענה כ"ק אד"ש בנוגע לר"ד חנזין – האם עליו לעזוב את מקומו באה"ק.

וי' שני, ה' ניסן: היום התקיימה אפיית המצות בשביל כ"ק אד"ש והניחום בבנין הספריה.

במהלך היום החליפו את הדלת הראשית של 770 בחדשה לאחר שהישנה נשברה.

וי' שלישי, ו' ניסן: היום התפשטה השמועה שכ"ק אד"ש הורה לר"ד חנזין להשאר באה"ק, ובירכו שימשיך לכהן ברבנות ביתר שאת ויתר עז.

וי' רביעי, י' ניסן: אחרי תפלת מנחה הפריש כ"ק אד"ש חלה מהמצות ששולח לאה"ק בגן-עדן התחתון (בד"כ עושה זאת כ"ק אד"ש בבנין הספרי' אך הפעם עקב הכאבים ברגל העבירו את המצות מבעוד מועד לג"ע התחתון).

אח"כ נתן לכ"א מהנוכחים (הרב חודקוב, הרב גרונר, הרב קליין, הרב יקותיאל ראפ, והנוסע שנוטל עמו את המצות – התמים אברהם קנלסקי מנחלת הר חב"ד) מכתב כללי ודולר לצדקה.

אח"כ מסר כ"ק אד"ש לתמים א. קנלסקי מעטפה עם אלף דולר בטרות בודדים כשהוא מבקשו למסור את זה לוועד הרוחני דכפ"ח על-מנת שיחלקו את הדולרים יחד עם המצות. בנוסף הורה לו כ"ק אד"ש להצהיר במכס בארץ ישראל שהוא מביא עמו כסף מזומן בדולרים, ואם יאשרו מה טוב, ואם לא שימיר את זה לשקלים.

לאחר-מכן הוציא כ"ק אד"ש שטר בודד של דולר ונתנו להתמים הנ"ל באמרו: לתת לצדקה לפני העלי' למטוס (הדבר הי' לפלא משום שתמיד נותן הרבי שליחות מצוה לתת לצדקה בארץ הקודש, אך בהמשך הכל הובן).

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק כ"א מתוך יומן
המהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו
– לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ף תאשי, ראש חוגש ניסן: בשעה 10:02 לערך הגיע כ"ק אד"ש מביתו, וכ-2 דקות אח"כ נכנס
לקריאת התורה.

בשעה 3:47 לערך נכנס כ"ק אד"ש לתפילת מנחה. בשעת כניסתו שרו הקהל את הניגון
החדש שנבחר ל"א ניסן.

בשעה 9:30 בערב התקיימה מסיבת "סיום הרמב"ם" באולם ישיבת חובבי תורה,
בהשתתפות הרבה מאנ"ש והתמימים. מארגני הערב היו חברי הקבוצה.

י"ף ששי, א' ניסן - י"ף הפילולאן של כ"ק אב"ר אפרש"ג נ"ז: בשעה 1:35 לערך נסע כ"ק אד"ש
לאהל. יש לציין שמזה זמן רב לא נסע כ"ק אד"ש לאוהל ביום שישי, אך כאמור היום נסע לרגל
ב' ניסן.

לערך בשעה 5:40 חזר כ"ק אד"ש מהאהל, וכנראה מיהר מאוד כיון שלא המתין כדרכו עד
שהנהג יפתח את דלת המכונית, אלא פתח בעצמו ועד שהנהג הקיף את הרכב כדי לפתוח את
הדלת, כבר היה כ"ק אד"ש על יד דלת הכניסה לג"ע התחתון. כעבור כ-5 דקות יצא לספריה,
ושהה שם רק כדקה, אח"כ שב לחדרו. תפלת מנחה התפלל כ"ק אד"ש בחדרו.

עקב הכאבים ברגל שלא חלפו עדיין, מקיים כ"ק אד"ש את תפילות השבת בזאל למעלה.
לקבלת שבת נכנס כ"ק אד"ש בשעה 6:50 לערך.

את פיוט 'לכה דודי' החלו לנגן במנגינת 'בך ה' חסיתי', וכ"ק אד"ש סימן בידו הק' להגברת
השירה. הקהל המשיך לנגן ביתר שאת וכ"ק אד"ש המשיך לעודד. בסוף הפיוט סובב כ"ק אד"ש
כו"כ פעמים את ידו הק' להגברת השירה.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770,
והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו
אשר חלקם נכתבו לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

של משיח, ולכן, גם העניין ד"אין מלך בלא עם"
(תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה
יתירה אצל מלך המשיח – "דרך כוכב מיעקב",
כוכב דכללות ישראל, הקשור עם גילוי "דרך
כוכב מיעקב" אצל כאו"א מישראל, התגלות
בחי' היחידה שלו.

ד. [.] והמעשה הוא העיקר²¹:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו
ועבודתינו"²² – כולל גם הבקשה והדרישה
"עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא
משיחא – בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם
שמחה וחיות [.] שעי"ז פועלים כביכול
ה"אחישנה"²³ דהזריזות אצל הקב"ה²⁴ –
"אלקיכם כהן הוא"²⁵, ו"כהנים זריזין הם"²⁶ –
לגאול את בני" בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד
ממש, "לא עיכבו המקום כהרף עין"²⁷.

זאת ועוד:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק²⁸ –
בשעתו אז – שכבר נסתיימה העבודה, ולא
נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון
שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה)
שבהם מצחצחים את הכפתורים – הרי בודאי
שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח
הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר
על המדה²⁹ – כפי שרואים במוחש שצחצוח

(21) אבות פ"א מ"ז.

(22) ראה תניא רפ"ז.

(23) ישעי"ס, כב. סנהדרין צח, א.

(24) ואדרבא – "מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו
לישראל", "מה שהוא עושה הוא אומר לישראל
לעשות" (תהלים קמו, יט. שמו"ר פ"ל, ט), היינו,
שהזריזות דהקב"ה צ"ל לפני קודם זריזותן של
ישראל.

(25) סנהדרין לט, סע"א.

(26) שבת כ, א.

(27) מכללתא ופרש"י בא יב, מא.

(28) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(29) להעיר, שגם בחנוכה המזבח בחודש ניסן

יתר מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו!

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו
צריכה להיות ומוכרחת כביכול הזריזות של
הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

ותיכף ומיד – מקיימים הציווי "זאת"³⁰
תורת העולה היא העולה על מוקדה על
המזבח כל הלילה גו' ובער עלי' הכהן עצים
בבוקר בבוקר³¹, בביהמ"ק השלישי, אשר,
להיותו "מקדש אדני- כוננו ידיך"³², "בנינא
דקב"ה"³³, ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן
השמים"³⁴, יכול (ובמילא צריך) לירד
ולהתגלות למטה אפילו בלילה³⁴, בלילה זה
ממש!

ובאופן ש"תחזינה עינינו" – עיני בשר
בגוף של בשר, נשמות בגופים, כולל גם (קיום
ההבטחה ברורה) "ונתתי³⁵ לכם לב בשר"³⁶,
לב חדש ורוח חדשה"³⁵.

מודגש הענין ש"לא פחתו ולא הותירו" (במדב"ר פי"ד,
יד), "לא ריבה ולא מיעט" (פרש"י ס"פ נשא).

(30) פרשתנו ו, ב.

(31) להעיר מפ"י אה"ח עה"פ: "ובדרך רמז תרמוז
כל הפרשה על גלות האחרון שאנו בו לנחמנו מעצבון
נפשנו כי כל איש ישראל מאנה הנחם נפשו בראות
אורך הגלות. . . וביאר עד מתי יהיו ישראל בגדר ב'
דברים אלו (על מוקדה על המזבח) – כל הלילה,
שהיא זמן הגלות הנמשל ללילה. . . עד הבוקר שהוא
זמן שיריק עלינו כבודו ואתא בוקר, והזמן הוא אחר
עבור ת"ק לאלף השישי. . . ואומרו בבוקר בבוקר. . . כי
זמן הגאולה ה' ראוי להיות בבוקר ראשון של שנת
הת"ק לאלף החמישי, ולסיבת העון מתעכב עד בוקר
הב' כו", עיי"ש בארוכה.

(32) בשלח טו, יז ובפרש"י.

(33) זח"ג רכא, א. זח"א כח, א.

(34) פרש"י ותוס' סוכה מא, א. ועוד.

(35) יחזקאל לו, כו.

(36) לאחרי ש"היסוריות את לב האבן מבשרכם"
(שם) – די"ל, שההסרה כו' נעשתה כבר ע"י מעשינו
ועבודתינו במשך הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר (החל
מב' ניסן), ע"ד האמור בנוגע לצחצוח הכפתורים כו'.

נמצאים כבר ביום השבת, ג' ניסן, ואעפ"כ לא נושענו!

בקשר עם קביעות שבת זו ביום ג' ניסן, הננו מביאים קטע מיוחד ומרטיט שנאמר לפני 24 שנה בדיוק – בהתוועדות ש"פ ויקרא, ג' ניסן ה'תשמ"ב

והנה, בעמדנו בחודש ניסן – יה"ר שיקויים בקרוב ממש היעוד "בניסן עתידין להגאל"¹. ובפרט לאחרי שבנ"י עברו כבר ריבוי סוגי נסיונות במשך כל שנות הגלות, היינו, לא רק ד' סוגים כלליים שבגלות, החל מגלות בבל, הנקראת "רישא דהבא"², אלא בכל א' מד' הגלויות עברו בני ריבוי סוגים של נסיונות, ובמיוחד – בגלות זה האחרון. ובפרט ע"פ המבואר בשערי תשובה לאדמו"ר האמצעי³ שלאחרי כל הגזירות ושמדות כו' לא יהיו עוד ענינים כאלו, כמבואר שם בארוכה – והרי ענין זה נאמר בזמנו של אדמו"ר האמצעי!

והנה, למרות כל הנ"ל – הרי כבר עבר ר"ח ניסן (ה"ראש" דכל החודש), "ואנחנו לא נושענו"⁴!

ויתירה מזו: כבר עבר גם יום ב' ניסן, יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, שביום זה נפעל עילוי בכללות עבודתו במשך כל ימי חייו, וכן הוא בכל שנה ושנה – ע"ד המבואר בדרושי חסידות אודות גודל העילוי דל"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י, בכל שנה ושנה שבה נאמר המאמר ע"י רבותינו נשיאינו [וכידוע המסופר אודות אופן הנהגתו של אדמו"ר האמצעי בל"ג בעומר – שהיו רואים אצלו מופתים גלויים בנוגע לזרעא חייה וקיימא] – ולמרות גודל העילוי דיום ההילולא דב' ניסן, עבר כבר יום זה "ואנחנו לא נושענו"!

וכבר נמצאים אנו ביום השבת, ג' ניסן, שבו עולים הענינים דר"ח ניסן וב'

(1) ר"ה יא, רע"א. שמו"ר שם.

(3) ספ"ה.

(2) דניאל ב, לח. וראה שמו"ר פל"ה, ה.

(4) ל' הכתוב – ירמ' ח, כ.

הם סבורים שע"י הצבעתם בעד מסירת חלקים מא"י, ימנו אותם לחברי כנסת...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

בהמשך לזה, כאן המקום להזכיר בנוגע ל"ווילדקייט" [= פראות] שישנה אצל יהודים מסויימים למסור חלק מארץ ישראל, הארץ שהקב"ה אמר עלי' "אני נתן לכם לאחוזתה", שזהו הרי פסוק המופיע בתורה שבכתב שאפילו הצדוקים מודים בו, וגם גוים מודים בו שהרי זה מובא ב"בייבל", אפי' כפי שתרגמוהו לשבעים לשון, בלשון עם ועם.

וכאן ישנם יהודים מסויימים הרוצים לילך נגד הפסוק ולמסור בפועל חלק מארץ ישראל לגוים, מצד פחדנות!

שזו הרי שטות הכי גדולה, לא רק היפך הדת, אלא היפך השכל, ואפילו היפך נפש השכלית של בהמה והיפך השכל והמדות של נפש הבהמית וכו' – שהרי אפילו מצד פחדנות לא שייך לרקוד בתוך האש או להעמיד את הצואר בפני החרב ולומר הנני מוכן ומזומן ר"ל!...

ואילו כאן קופצים ממש אל תוך האש ע"י מסירת חלקים מארץ ישראל!

ואלו הסבורים שע"י הצבעתם בעד מסירת חלקים מארץ ישראל לגוים, אע"פ ש"אני נתן לכם לאחוזתה", ימנו אותם לחברי כנסת – עליהם לדעת שצריכים ל"ונתן הבית": הכנסת כפי שהיא עכשיו איננה הבית האמיתי, כיון שבבית זה יושבים קומוניסטים, מוסלמים ונוצרים, עד לכאלו שרוצים למסור חלקים מארץ ישראל שעליהם לא יודעים איזה תואר לומר, ובכלל לא זקוקים לומר עליהם תואר, משום שהם בעצמם צועקים שבשביל השלום הכל כדאי, אפילו למסור את כל ארץ ישראל (כידוע ומפורסם אפילו בעיתונים ("פיפערס"))!

ולכן צריכים ל"ונתן את הבית", ולבנות בית חדש שיהי' בית אמיתי.

(תרגום חפשי של קטעים משיחת ש"פ מצורע, ז' ניסן ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

מול כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה

נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הבהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

בציוויי הרבי - אין בחירה!

. ההוראה בנוגע לפועל: כל א' יודע שהיתה ויש לו שייכות עם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, והעיקר - שנשיא דורנו העמיד את עצמו במצב שתהי' לו שייכות עמו, ולכן, שייכות זו נצחית היא (בין אם הוא רוצה ובין אם אינו רוצה), ומשום זה מוכרח הוא להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו, בנוגע להפצת היהדות והמעיינות חוצה וכו' וכו'.

וכאמור - מכיון שיש לו שייכות עם נשיא דורנו, הרי זה **מכריח** אותו להתנהג כן, ואין לו ברירה להתנהג באופן אחר.

וכאשר טוען שיש לו בחירה כו', ובמכ"ש וק"ו: אם בנוגע לציווי הקב"ה יש לו בחירה, והידיעה שלמעלה אינה מכרחת את הבחירה כו', הרי עאכ"כ שכן הוא בנוגע לציווי של נשיא דורנו - אומרת החסידות: "לאו דוקא!" - הידיעה והציווי דלמעלה אינו מכריח את הבחירה, מכיון ש"ליבא לפומא לא גליא"¹, היינו, שענין זה לא נתגלה ונמשך בעולם הדיבור כו', משא"כ בנוגע לציווי דנשיא דורנו - נמשך ונתגלה הדבר בדיבור, ויתרה מזו: במעשה בפועל, ועד **שמסר נפשו** על ענין זה, ולכן, הרי זה **מכריח** את הבחירה! - אין לו ברירה אחרת, הוא **מוכרח** למלא את הוראותיו של נשיא דורנו!

ומה שטוען שיעשה זאת לאחר זמן - הנה למעלה ישנו אמנם הענין דמאריך אף כו', אבל כאשר מדובר אודות ציווי והוראה של נשיא דורנו - הרי הוא בעצמו הכריז והדגיש שהכוונה היא שיעסקו בזה "**עכשיו**", ואמר שהכוונה היא **אליו**, ואמר שהכוונה היא שיהי' "**טאפארו-דא-פלאחו**" (הגרזן על העץ, מעשה בפועל!) ולכן, אין אפשרות לדחות זאת לאחר זמן!

הברירה היחידה שיש לו היא להלחם נגד נשיא דורנו ח"ו, שבזה לוחם הוא נגד המציאות **שלו**, מה שמוכרח להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו!

ומכיון שידוע שאין לו ברירה אלא למלא את הוראותיו של נשיא דורנו, וסוכ"ס יהי' מוכרח להתנהג כן - הרי מוטב שיעשה זאת מלכתחילה תיכף ומיד, ובאופן דחסי ורחמים (מכיון שלא יהי' צורך להכריחו כו'). וכידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר² שאמר בהתחלת נשיאותו - שרצונו שהנהגה תהי' בחסד וברחמים כו'. וכמו כן ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר³ "א' חסיד איז א קלוגער" (החסיד הוא פיקח), ולכן, בידעו שסוכ"ס לא תהי' לו ברירה, ויהי' מוכרח להתנהג כן - הרי הוא מתנהג כן מלכתחילה, ובמילא הרי זה בחסד וברחמים כו'.

(משיחת ש"פ ויקרא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

(1) זו"ח בראשית ח, א. וראה ג"כ זח"א רנג, א. (2) ראה "היום יום" כ"ף מ"ח. ובכ"מ.

סנהדרין צט, א ובפרש"י. (3) סה"ש השי"ת ע' 48-9. תש"ב ע' 6. 117.

המדר מוקדש לזכות

שלוש דובער בן אילה וזוג מרים נחמה בת אסתר ברכה מלכה שיחיו

למילוי משאלות לבם לטובה לחז"ק

ניסן ואעפ"כ "אנתנו לא נושענו"!

והעיקר - שאין פוצה פה ומצפצף!!

אם בני ישראל היו מבקשים ודופקים על השולחן ותובעים שמשיח צדקנו יבוא תיכף ומיד, "נאו" - היו פועלים כבר ביאת משיח צדקנו "נאו", ואפילו ביום השבת, וכאשר יבוא משיח צדקנו - יתרץ כבר את הקושיא בנוגע לענין התחומין⁶, והקושיא בנוגע להכנת "סעודה שלישית" וסעודת "מלוה מלכה"!

זאת אומרת: לא זו בלבד שכאשר רואה שהילדים שרים "ווי וואָנט משיח נאו", הרי הוא מצטרף לשירה שלהם - אלא הכוונה שהוא ירצה ויבקש **באמת** שמשיח צדקנו יבוא "נאו"!

(פני כ"ק אדמו"ר שליט"א הרצינו מאד, ולאחרי שהפסיק לרגע, הפטיר בחיוך:)

ונסיים כפי שה"מגידים" רגילים לסיים: "ובא לציון גואל ונאמר אמן", "יהי רצון מלפניך שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך".

(משיחת ש"פ ויקרא, ג' ניסן ה'תשמ"ב - בלתי מוגה*)

הדגשתם (המו"ל).

(5 עירובין מג, ב.

*) קטעים מהשיחה הוגדלו על-ידינו לצורך

להתכונן לקבל פני משיח כפי שצריך להיות...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בנוגע למעשה בפועל:

הרי כל יהודי מאמין בביאת המשיח, ונמצא במעמד ומצב ד"אחכה לו בכל יום שיבוא¹. על יהודי לדעת, שלא מספיק להחליט בעצמו ש"אחכה לו", היינו, שמקוה ורוצה להתעורר מחר בבוקר משנתו ולראות שמשיח נמצא כאן ("משיח איז דא"); הוא עומד אמנם במעמד ומצב טוב ("אחכה לו") - אבל זה לא מגיע עדיין לענין של מעשה בפועל, ו"המעשה הוא העיקר"².

ובנוגע למעשה בפועל:

יהודי צריך לדעת, שהיות והוא "מאמין באמונה שלימה (ובאמונה פשוטה) בביאת

(2) אבות פ"א מ"ז.

(1) עיקר הי"ב מהי"ג עיקרים.

המשיח¹, עד לאופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" – אזי בשעת הליכתו לישון היום בלילה עליו להרדם באופן כזה, שכאשר יתעורר בבוקר משנתו ויראה שמשיח (לא רק "עומד אחר כתלנו"³, אלא) עומד אצלו בחדר – ימצא אותו המשיח במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו!

זה לא ענין שמגיע באופן של מתנה, אלא צריך להעשות ע"י "מעשינו ועבודתינו"⁴.

ב. אך היצר-הרע מתחיל להבהילו ואומר לו: מאחר ובין כך אינך שייך לעמוד במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו – לכל-הפחות אל תבלבל את שנתך! אל תחשוב על ענינים המבהילים ויהי' לך לילה שקט, אח"כ תקום עם ראש צלול ("אֶץ קלאָרע קאַפּ") וכאשר משיח יאמר לך "שלום עליכם", תוכל לענות לו – בראש צלול – "עליכם שלום"!

לשם מה אתה צריך להבהיל את עצמך שהיות ומשיח בא, צריכים "להתלבש" כמו שצריך, כלומר, שהלבושים – מחשבה דיבור ועאכו"כ מעשה – צריכים להיות באופן המתאים ליהודי שמשיח נותן לו "שלום עליכם" – הרי בין כך אינך שייך למעמד ומצב זה!...

ג. אומרים ליהודי ש"איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחן"⁵, ומזה מובן שבכחו של כל יהודי להגיע למעמד ומצב זה.

ומוסיפים ואומרים לו, שבתור הקדמה לקבלת פני משיח צדקנו יהי' הענין ד"ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל"⁶ – כפי שרש"י מספר⁷ לילד קטן הלומד חומש, שהקב"ה בעצמו בא ולוקח כל יהודי בידו; אבל הקב"ה רוצה שהיהודי יילך איתו אח"כ (ללא צורך למשוך ולגרור אותו).

ואומרים לו בפירוש ש"הקב"ה עוזרו"⁸, וכיון ש"הקב"ה עוזרו" אזי "מי יאמר לו מה תעשה!"⁹

ובפרט שלכל יהודי יש "חלק אלוקה ממעל ממש"¹⁰ – ועליו רק להסיר את האבק שנתקבץ ע"י ה"לב כסיל לשמאלו"¹¹, ואזי יתחיל ה"חלק אלוקה ממעל ממש" שלו להרעיש ("שטורעמען") ולעבוד, עד שיתאחד עם הקב"ה שאוסף ביחד כל יהודי "לאחד אחד".

וכאשר הוא מעמיד את עצמו במעמד ומצב, שמתחיל להתכונן לקבל פני משיח צדקנו כפי שצריך להיות – אזי כלל לא תופס מקום באיזה מעמד ומצב הי' ברגע שלפני זה, כיון ש"בשעתא חדא וברגעא חדא"¹² נפעל אצלו הענין ד"האר פניך ונושעה"¹³, וכפי שהמפרשים מבארים¹⁴ שזהו באופן ד"תשועת עולמים"¹⁵.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה, ח"י אדר ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(3) ל' הכתוב – שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא"
ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א.
(4) תניא רפ"ז.
(5) במדב"ר פ"ב, ג.
(6) ישעי' כז, יב.
(7) עה"פ נצבים ל, ג.
(8) קידושין ל, ב. סוכה נב, ריש ע"ב.
(9) קהלת ח, ד.

(10) תניא רפ"ב.
(11) קהלת י, ב. וראה תניא רפ"ט.
(12) ראה זח"א ככט, סע"א.
(13) תהלים פ, כ – המזמור שהתחילו לאומרו בי"א ניסן ש. ז. (תשמ"א).
(14) ספורנו עה"פ תהלים פ, כ.
(15) ל' הכתוב – ישעי' מה, יז.

משיח הבטיח "היום"

וזהו גם המענה לאלו ש"תואנה הם מבקשים" ושואלים: כיצד יתכן שמשיח צדקנו יבוא היום – הרי "לא אתא אליהו מאתמול" וכו' וכו'?! – הנה על זה ישנו פס"ד ברור בגמרא מסכת "סנהדרין" (שענינם של ה"סנהדרין" – לפסוק דינים, ויהודי שלומד "סנהדרין" כדבעי, נעשה הוא "אֶץ סנהדרין איד"!) שמשיח צדקנו הבטיח שהוא בא "היום" – כפשוטו, "היום" אם בקולו תשמעו! ולכן, אין נפק"מ כלל היכן נמצא אליהו וכו' – העיקר הוא שישנו הענין ד"בקולו תשמעו", ואז מובטח שמשיח צדקנו בא "היום" ממש!

(משיחת ש"פ ויקרא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

לא להתפעל מהמחרף "עקבות משיחך"

גם כאשר נמצאים בזמן ד"עקבות משיחך", ובמעמד ומצב דתכלית הירידה – "אשר חרפו עקבות משיחך", ועד שהמחרף עצמו הולך ומכריז שהוא מחרף וכו' – אין להתפעל מזה, ואדרבה: מזה גופא שרואים מעמד ומצב זה, מוכח שנמצאים כבר בסמיכות ממש לזמן הגאולה.

וכידוע שיחת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע בענין זה – בהתאם למארז"ל "אם ראית דור אחר דור מחרף, צפה לרגליו של משיח, ומאי טעמא, אשר חרפו עקבות משיחך, ומה כתיב בתרי', ברוך ה' לעולם אמן ואמן".

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה, ח"י אדר ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

סיימו כבר לבטל את "אשר חרפו עקבות משיחך"

ובאם הדברים אמורים ביחס לכללות עניני עבודתו של יהודי שאסור לו לנוח, עאכו"כ – בנוגע להענין ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" – שיהודי לא יכול לנוח עד שיביא את משיח צדקנו, ולכן הוא רץ לעשות כל התלוי בו – במעשינו ועבודתנו – לסיים כבר את השיריים, שיריים האחרונים דעבודתו, כדי להביא כבר את משיח צדקנו,

ובפרט שכבר סיימו את מעשינו ועבודתנו – מתשע פרות הראשונות, כולל – העבודה ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו ש"חרפו אויביך ה'" ו"חרפו עקבות משיחך",

והרי מאז כבר "כלו כל הקיצין" [והגם שהדבר תלוי בתשובה, הרי כבר העיד כ"ק מו"ח אדמו"ר שכבר עשו תשובה, וכמ"פ, וכבר סיימו גם לצחצח את הכפתורים], ואוחזים כבר בפרה העשירית שיעשה משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)